

12. Vlastní jména

Ruská křestní a otecká jména (mužská i ženská) se skloňují jako jiná podstatná jména obdobného zakončení (Вера Павловна, Иван Иванович - Веры Павловны, Ивана Ивановича, Вере Павловне, Ивану Ивановичу, ...).

Пříjmení vyjádřená podstatným nebo přídavným jménem se rovněž skloňují jako podstatná nebo přídavná jména (Блок, Островский – Блока, Островского, Блоке, Островском).

V ruštině však převládají příjmení, zakončená na **-ов, -ев, -ёв, -ин, -ын** (Кузнецов, Мальцев, Гаршин), která se skloňují jako přídavná jména přivlastňovací.

POZOR na 6. pád a 7.pád: о Пушкине, с Пушкиным.

Množné číslo má tvar Кузнецовы; ženský rod – Смирнова, Гаршина, Смирновой, Гаршиной.

Neruská příjmení

se v ruštině uvádějí v podobě, která přibližně odpovídá výslovnosti v původním jazyce (Ньютон, Галилей, Декарт, Эвклид, Лейбниц, Эйнштейн, Гёте, Хенриксон).

Mužská příjmení, zakončená na souhlásku se skloňují podle vzoru завод, автомобиль (Чапек, без Чапека, с Чапеком); ženská příjmení se nepřechylují a jsou nesklonná (стихи Веры Инберг).

Пříjmení zakončená na samohlásku jsou nesklonná v obou rodech (токи Фуко, открытия Марии Склодовой-Кюри).

Jen slovanská příjmení na –а (Свобода) se skloňují podle vzoru школа. Příjmení Češek si zachovává koncovku –ová (Новакова) a skloňuje se jako Смирнова.